

IHMISKUNNAN AINOAN TOIVON
NORMAALI PERUSPROJEKTI

Kuvausversio 1

25.6.2007

kirjoittanut
Ismo Kiesiläinen

1. TELEVISIORUUTU:

Televisiossa pyörii kohtaous Bertin päiväkirjat -sarjasta vuodelta 1994. Kuva muuttuu epätarkaksi.

POIKA (V.O.)

Mä olin kävelemässä harjulla, normaaliperusviivalla. Siinä missä on niitä tolppia maassa suorassa rivissä, keskellä metsää. Oli ihan hiljaista, kuului vain lentokoneiden ääniä. Mä kävelin siihen kentän laidalle. Siellä oli jotain vanhoja luokkakavereita. Kaikilla oli fillarit, niin ku meillä silloin aina oli, kun me hengattiin jossain.

0101 KK

2. INT. KAUKOLIIKENTEEN LINJA-AUTO - ILTAPÄIVÄ

Kuvaa linja-auton ikkunasta moottoritiellä. Aurinko paistaa pitkiin vaaleisiin hiuksiin, jotka näkyvät edessä olevien penkkien välistä.

0201 LK

POIKA (V.O.)

Sä oot siellä kanssa ja Riina. Sä oot hiljaa, Riina puhuu enemmän. Mulla on mukana kamera. Kun muut on lähdössä, mä tuun sun luokse ja kysyn, saisinko mä ottaa susta kuvan, muistoksi.

0202 LK

Sä sanot, että mä en saa, koska mä oon ollut suhun ihastunut. Sitten sä vaivaannut ja lähdet pois.

0203 YK

0204 KK

22-vuotias POIKA istuu linja-autossa. Auto ohittaa "HELSINKI"-tienviitan. Metsän takana kohoaa lähiökerrostalojen siluetteja.

3. INT. POJAN HUONE - AAMU

Vastaherännyt poika istuu sängyllä. Hän nousee ylös ja pukee paidan päälle.

0301 KK

4. INT. POJAN HUONE - JATKUU

Pöydällä on tietokone, jonka ruudulla on auki selain. Googlella on haettu nimeä "Kristiina Savolainen".

0401 LK

5. EXT. PIKKUKAUPUNGIN KESKUSTA - AAMUPÄIVÄ

Yleiskuva pikkukaupungista.

0501 YK

0503 PLK
0502 subj

Poika kävelee keskustan pääkatua pitkin ja katselee vastaan tulevia ihmisiä. Suurin osa näyttää olevan tyttöjä ja nuoria naisia, eri ikäisiä ja näköisiä.

6. EXT. PIENTALOALUE - HETKEN PÄÄSTÄ

0601 YK
0602 KK
0603 LK

Poika pysähtyy omakotitalon eteen pikkukaupungin pientaloalueella. Poika katselee hetken ympärilleen ja jatkaa sitten matkaa.

7. EXT. HARJU - HETKEN PÄÄSTÄ

0701 YK
0702 LK
0703 PLK

Poika kävelee polkua pitkin ylös harjua. Hän ohittaa kyltin, jossa lukee "GEODEETTISEN LAITOKSEN NORMAALIPERUSVIIIVA". Sen takana metsän keskellä on pitkä suora, jossa on tasaisin välimatkoin tolppia. Poika kävelee sen suuntaisesti polkua pitkin. Kuuluu lentokoneen ääni, poika kääntyy katsomaan ylös. Pienkone ylittää puut matalalla.

0704 SKK
0705 subj
0706 LK

0707 SKK

8. EXT. LENTOKENTÄN LAITA - HETKEN PÄÄSTÄ

Pienkoneille tarkoitettun lentokentän niityllä seisoo toinen samanikäinen poika, SAMI. Poika ilmestyy metsän laidasta ja kävelee Samin luokse. Pienkone kiihdyttää kiitorataa pitkin ja nousee ilmaan. Pojat katsovat metsän taakse katoavan koneen perään.

0801 LK pan SKK pan LK

SAMI

No, mitä jätkä. Et tullu luokkakokoukseen.

Poika pudistaa päätään.

SAMI

No mitäs muuta.

Poika katselee tyhjälle kentälle.

9. EXT. LENTOKENTÄN LAITA - HETKEN PÄÄSTÄ

Pojat istuvat lyhyeksi leikatulla niityllä.

POIKA

Muistatsä Kristiinan? Sen joka tuli meidän luokalle?

SAMI

Mitä siitä?

POIKA

Oliks se kokouksessa?

0901 PK

0901 PK

SAMI
(pudistaa päätään)
Eihän sitä oo näkyny moneen vuoteen. Se kai
muutti jonkun jätkän kanssa kaupunkiin. On
siitä jo monta vuotta.

POIKA
Ihan tosi?

Sami kohauttaa olkapäitään.

POIKA
Olitko sä kehenkään lätkässä?

SAMI
Niinku millon?

POIKA
Ala-asteella.

SAMI
Kehen mä en ollut lätkässä.

POIKA
No niin. Mut silleen niinku definitiivisesti.

SAMI
Definitiivisesti. Riinaan. Kaikki oli
lätkässä Riinaan, paitsi sä. Miten niin?

POIKA
Mä ihastuin Kristiinaan heti kun se tuli
meidän luokalle. Eikä siihen sitte tullu
mitään loppua ennenku mentiin yläasteelle ja
eri kouluihin. Sitte oli pakko ihastua
muihin.

SAMI
Tieskö se?

POIKA
Tieskö se mitä?

SAMI
No et sä olit siihen lätkässä.

POIKA
Tiesihän se. Mä kirjotin sille jopa kirjeen.

SAMI
No mitä se vastas?

0902 PLK Sami

0903 PLK Poika

0902 PLK Sami
0903 PLK Poika

POIKA
No ei se vastannut.

SAMI
Miks sä sitä mietit?

POIKA
Emmä tiiä. Miksi sitä nyt mietitään asioita.
Että ymmärtäisi.

Sami pudistelee päätään.

SAMI
Ihme jätkä. Mennääks käymään koululla?

1.10. EXT. KOULUN KENTÄN PENGERR - MYÖHEMMIN

1001 YK koulu pan KK aita zoom LK poika

Pojat kävelevät verkkoaidan viertä korkealla penkereellä koulun kentän laidalla. Kentän toisella laidalla on matala tasakattoinen koulurakennus. Pojat pysähtyvät. Aidan toisella puolella on rappuset alas kentälle, mutta aidassa ei ole porttia.

POIKA
Muistatsä kun tää aita rakennettiin?

SAMI
En.

POIKA
Mä menin tästä aina kouluun.

1002 YK

Sami hyppää aidalle ja kiipeää sen yli. Poika seuraa perässä. He laskeutuvat rappusia alas koulun kentälle ja kävelevät sen poikki kohti koulurakennusta.

11. INT. KAUKOLIIKENTEEN LINJA-AUTO - ILTAPÄIVÄ

1101 YK
1102 LK
1103 LK

Linja-auto on juuri saapunut kaupunkiin. Hetken päästä se sukeltaa linja-autotermiiniin.

12. INT. KAMPIN TERMINAALI - HETKEN PÄÄSTÄ

1201 SKK

Poika astuu ulos bussista ja kävelee laiturilta kauppakeskukseen.

13. EXT. KOULURAKENNUS - AAMUPÄIVÄ

1301 SKK
1302 LK

Pojat kiertävät tyhjää rakennusta ja katselevat ikkunoista sisään. Missään ei näy muita ihmisiä.

1303 YK | 1304 SKK | 1305 PK | Pojat kiertävät koulun toiselle puolelle. Katoksen alla, sisäänkäynnin edessä kolme kouluikäistä tyttöä hyppii pitkän hyppynarun kanssa. Pojat kävelevät katoksen alle. Sami liittyy hetkeksi hyppynaruleikkiin.

1306 PK | 1307 ELK | 1308 ELK | Poika jatkaa matkaa syvennykseen, jossa on sisäänkäynti. Syvennyksessä, oven edessä asfaltilla lojuu käytetty kondomi.

1309 PK | Poika katsoo lasiovien läpi hämäämään käytävään. Hän kokeilee oven kahvaa. Yllättäen ovi ei olekaan lukossa. Poika avaa oven ja vilkaisee Samia, joka jättää hyppimisen ja seuraa perässä.

1401-1404 | 14. INT. KOULURAKENNUS - JATKUU

Pojat astuvat ovesta tyhjään ja hämäämään koulurakennukseen. He lähtevät kävelemään syvennälle sen käytäville. Hetken päästä he saapuvat vanhaan luokkahuoneeseensa.

1501 pulpetti | 15. INT. LUOKKAHUONE - HETKEN PÄÄSTÄ

Poika istuu pulpetissa lähellä ovea. Aurinko paistaa verhojen välistä pulpettiin toisella puolella luokkaa, ikkunan vieressä. Ikkunan takana pyörii hyppynaru, jonka pyörivä varjo juoksee pulpettia pitkin. Luokan seinällä on tuore luokkakuva.

Sami on istunut opettajan paikalle ja pitää jalkojaan pöydällä.

Poika piirtää sormellaan pulpetin pintaan kirjaimet K-R-I-S-T-I-I-N-A.

POIKA

Muistatsä kun me saatiin yhtenä vuonna toivoa keiden kanssa me halutaan samaan ryhmään? Piti kirjoittaa lapulle nimet ja opettaja sitten jako ryhmät sen perusteella... Pääsitsä sellaseen ryhmään kun sä halusit?

Sami kohauttaa olkapäitään. Pojat istuvat hetken hiljaa. Sami laskee jalat pöydältä.

SAMI

Muistatsä sellasen ruotsalaisen tv-sarjan, joka tuli joskus 90-luvulla... Bertin päiväkirjat?

Poika nyökkää.

SAMI

Siinä oli se yks jakso, jossa Bert lähtee perheensä kanssa risteilylle ja tapaa siellä laivalla sellasen muijan, Emman.

Se on tietysti tajuttoman nätti ja kiva, mut ei kuitenkaan mikään prinsessa vaan sellanen... hyvä jätkä. Bert tietty ihastuu siihen heti, niin kun se aina ihastuu kaikkiin. No, yllättäen Emmalla ei oo mitään sitä vastaan, ja ne hengaa yhdessä koko sen risteilyn. Bertillä on kyl tyttöystävä, mut se kelaa, ettei niiden juttu ehkä kuitenkaan jatkuis. Ja se on ihan lätkässä. Mäki taisin vähän olla.

No... sitte se risteily loppuu ja ne tulee takas maihin. Ne näkee toisensa viimesen kerran, kun ne kohtaa terminaalissa. Just sillä sadasosasekunnilla ku niiden pitäis päättää mitä ne tekee, Bertin tyttöystävä Nadja tulee siihen, se on tullu Bertiä vastaan. Emma tekee omat johtopäätöksensä ja lähtee perheensä mukana pois. Eikä Bert nää sitä enää koskaan.

Sitä Emmaa näytteli Johanna Sällström. Jostain syystä se on jääny mun mieleen. Johanna Sällström. Yks päivä mä etin netistä, että mitä se on tehny sen jälkeen.

Kävi ilmi, että se on kuollut. Pari kuukautta sitten se oli löydetty kotoaan kuolleena. Se oli tehnyt itsemurhan.

Ja sitten mä mietin, mitä Bert ajattelis, jos se tietäis.

Pojat ovat pitkään hiljaa.

1502 LK Poika

1503 LK Sami

1601 KK

16. EXT. HELSINGIN KESKUSTA - ILTAPÄIVÄ

Poika kävelee kaupungin keskustan halki.

1701 KK

17. EXT. RAUTATIEASEMA, JUNALAITURI - ILTAPÄIVÄ

Poika kävelee junalaituria pitkin.

1801 SKK

18. INT. LÄHIJUNA - ILTA

Poika astuu lähijunan puolityhjään vaunuun ja istuu tyhjälle penkille ikkunan viereen. Toisella puolella

läytävää istuu vaaleatukkainen, samanikäinen TYTTÖ. Poika tarkkailee tyttöä. Tyttö huomaa pojan, mutta kääntää pian katseensa pois, mutta vilkaisee vielä takaisin uteliaana.

POIKA (V.O.)

Viime yönä mä näin taas unta. Me oltiin koulussa, meidän luokassa. Meillä oli kai luokkakokous, kun kaikki oli paikalla. Sä olit mennyt just naimisiin ja odotit lasta. Sä säteilit. Tällä kertaa meidän kohtaaminen oli erilainen. Jotenkin lämmin. Sä tulit mun luokse ja halasit niin kuin kaikkia muitakin... tai... ehkä nimenomaan eri tavalla.

1802 LK poika

1803 PK tyttö

1901 subj

19. EXT. PIENTALOALUE - AAMUPÄIVÄ

Kuva lähestyy hitaasti aiemmin nähtyä omakotitaloa, ohittaa portin ja jatkaa pihalle kohti rakennusta.

20. EXT. JUNA-ASEMA - ILTA

2001

Poika ja tyttö astuvat ulos junasta juna-aseman hämäärään tunneliin. Tyttö vilkaisee poikaa hymyillen ja lähtee kävelemään valoa kohti. Poika katsoo kädessään olevaa karttaa ja lähtee vastakkaiseen suuntaan.

2101-2104

21. EXT. KERROSTALOLÄHIÖ - ILTA

Poika suunnistaa sokkeloisen lähiön halki Kristiinan rapun ovelle.

2201-2205

22. INT. KERROSTALON RAPPU, LÄHIÖ - ILTA

Poika tulee kerrostalon rapun oven taakse ja katsoo sisään. Hän vetää ovesta varovasti. Se aukeaa. Poika astuu rappuun. Hän kävelee portaat ylös ja pysähtyy ovelle, jossa ei ole nimikylttiä. Hän soittaa ovikelloa.

2301 LK ovi, tytöt

2302 LK poika

23. INT. KERROSTALON RAPPU, LÄHIÖ - JATKUU

Hetken kuluttua ovi aukeaa. Oven avaa viisivuotias tyttö, ANNA. Hän tuijottaa poikaa hiljaa ja juoksee sitten pois. Hetken päästä ovelle tulee KRISTIINA, 22-vuotias tummatukkainen tyttö.

KRISTIINA

Hei?

POIKA

Moi... (Poika katsoo Kristiinaa ja varmistuu, että tämä on oikea henkilö.) Tota... mä en

tiedä muistatko sä mua. Me oltiin joskus pari vuotta samalla luokalla, ala-asteella.

KRISTIINA

Sori mä en oikein muista mitään sieltä. Mä oon asunut nyt täällä aika pitkään ja... Mitä... tai siis, mitä sä teet täällä?

POIKA

En mä ihan tarkkaan tiedä.

KRISTIINA

Okei... (Katselee ympärilleen.) Haluutsä tulla sisään?

POIKA

Sopiiks se?

KRISTIINA

En mä oo ihan varma, mutta tuu nyt.

POIKA

Kiitos.

24. INT. KERROSTALOKAKSIO - JATKUU

Kristiina kävelee edellä olohuoneeseen. Poika seuraa perässä. Huoneessa lojuu vaatteita ja lapsen leluja siellä täällä. Yksi leluista on pieni lentokone.

KRISTIINA

Miten sä tiesit missä mä asun?

POIKA

Vähän salapoliisityötä... Mä kävin kysymässä sun vanhemmilta. Ne anto sun osoitteen.

KRISTIINA

Okei... ennen kun mä laitan mitään teetä tai sellaista niin voitsä kertoa miks sä oot täällä tai siis mitä sä haluat?

POIKA

Mä haluaisin selvittää yhden asian, mutta mä en oikein tiedä miten...

KRISTIINA

Ja se liittyy muhun?

Poika nyökkää.

2301 LK ovi, tytöt

2302 LK poika

2401 SPK

2402 KK

KRISTIINA

Okei... istu johonkin alas. Sori täällä on vähän sekasta...

Kristiina ottaa tuolilta paidan. Poika istuu alas.

KRISTIINA

Äh... haittaako sua jos mä vähän...

Poika pudistaa päätään. Kristiina nostelee muitakin vaatteita ja tavaroita siistimpään järjestykseen. Poika seuraa ja tutkii tyttöä katseellaan.

KRISTIINA

Sä sanoit että sä haluat selvittää jonkun asian.

POIKA

Niin mä taisin sanoa.

KRISTIINA

Minkä asian?

Kristiina istuu alas poikaa vastapäätä. Poika etsii hetken sopivaa kohtaa, josta aloittaa.

POIKA

Mä oon nähnyt susta parina yönä unta.

KRISTIINA

(nyökkää)

Okei.

Poika tuijottaa pöytään.

LEIKKAUS: Kuva liikkuu hitaasti harjulla, normaaliperusviivalla.

POIKA (V.O.)

Mä olin kävelemässä harjulla, normaaliperusviivalla. Siinä missä on niitä tolppia maassa suorassa rivissä, keskellä metsää.

LEIKKAUS takaisin.

POIKA

Oli ihan hiljaista, kuului vain lentokoneiden ääniä. Mä kävelin siihen kentän laidalle. Siellä oli jotain vanhoja luokkakavereita. Kaikilla oli fillarit, niin ku meillä silloin aina oli, kun me hengattiin jossain.

Sä oot siellä kanssa ja Riina. Sä oot hiljaa, Riina puhuu enemmän. Mulla on mukana kamera. Kun muut on lähdössä, mä tuun sun luokse ja kysyn, saisinko mä ottaa susta kuvan, muistoksi.

Sä sanot, että mä en saa, koska mä oon ollut suhun ihastunut. Sitten sä vaivaannut ja lähdet pois.

Riina yritti olla jotenkin kiltti ja pahoillaan... mutta mulle tuli epäasukava olo. Sä et ollu antanu mulle anteeksi.

KRISTIINA

Mitä mä en ollut antanut sulle anteeksi?

POIKA

Että mä olin suhun ihastunut.

KRISTIINA

Okei... no olitko sä?

POIKA

Olin.

KRISTIINA

(hymähtää)

Ei kai sellasta pidä pyytää anteeksi. Tiesinkö minä edes?

Poika kohauttaa olkapäitään.

POIKA

Mä kirjoitin sulle kerran kirjeen ja laitoin sen sun pulpettiin.

KRISTIINA

Mitä siinä luki?

POIKA

Mitä sellasissa nyt yleensä lukee.

Kristiina hymähtää.

KRISTIINA

Mä en vastannut sulle.

Poika pudistaa päätään. Kristiina katselee poikaa.

KRISTIINA

Me ei koskaan oikeen puhuttu. Sä istuit jossain siellä oven vieressä?

Poika nyökkää merkitsevästi.

KRISTIINA

Sä oot eri näkönen... tai et. Tiedätsä mitä. Mä luulen, että mä oon nähnyt susta kerran unta. Siitä on nyt ehkä viisi vuotta. Mä olin just ... muuttanut tähän yksin, ja Anna ei ollut vielä syntynyt. Hassua. Nyt mä muistan sen ihan tarkkaan...

Me oltiin harjulla, sinä ja minä. Me käveltiin ja... sä selitit mulle mitä normaaliperusviiva tarkoittaa. Tosi innoissasi ja asiantuntevasti. Mä en tietenkään tiennyt, mutta sä selitit tosi tarkkaan ja sitten mä ymmärsin. En mä tiedä oliko siinä aamulla enää mitään järkeä... tai oliko sillä mitään väliäkään. Mutta musta tuntui että se oli tärkeä.

Hassua että sä tulit tänne. Mä en oo nähnyt ketään teistä sen jälkeen kun mä lähdin. Jotenkin kaikki mikä oli siellä on jäänyt sinne...mutsi ja faija ja kaverit. Ja mä oon täällä ja samaan aikaan mä en oo missään. Tiedätsä, jos tässä olisi se punainen piste, joka sanoo että "olet tässä", niin mä en olisikaan ihan siinä, vaan vähän sivussa.

Kristiina nousee ylös ja kävelee ikkunalle.

POIKA

Meillä oli luokkakokous pari viikkoa sitten.

KRISTIINA

Millasta siellä oli?

POIKA

(kohauttaa olkapäitään)

En mä mennyt.

Kristiina hymähtää.

POIKA

Miksi sä muutit pois?

KRISTIINA

Se on aika pitkä juttu.

2409 LK poika

2408 LK/PK Kristiina

2407 SPK

2408 PK Kristiina

2407 SPK

2411 valokuva

2410

1901 subj

POIKA

Kerro joskus.

KRISTIINA

(hymyilee)

Ehkä.

Aurinko tulee esiin vastapäisen kerrostalon takaa, saa Kristiinan hiukset hohtamaan ja häikäisee.

POIKA

Jos sä joskus käyt kotona, sä voisit tulla moikkaamaan.

KRISTIINA

Se olis kiva.

Poika alkaa nousta ylös.

KRISTIINA

Odotä vähän.

Kristiina nousee ylös ja katoaa toiseen huoneeseen. Anna, Kristiinan lapsi, kurkistelee oven raosta. Hetken päästä Kristiina palaa, istuu sohvalle pojan viereen ja ojentaa pojalle vanhan koulukuvansa.

KRISTIINA

Saat.

Poika katsoo kuvaa, sitten Kristiinaa, sitten taas kuvaa.

25/19. EXT. PIENTALOALUE - AAMUPÄIVÄ

Kuva lähestyy hitaasti omakotitaloa. Kameran takaa kuvaan juoksee pieni tyttö, Anna. Hän pysähtyy hetkeksi katsomaan taaksepäin ja jatkaa sitten kohti ovea.